

Arrest

nr. 203 117 van 26 april 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Ernest Cambierlaan 39
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 11 januari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 december 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 februari 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 maart 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat C. DESENFANS en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en etnisch Ashraf te zijn. U werd geboren op 1 januari 1991 te Jamaame, in het gelijknamige district, in de provincie Lower Juba waar u gans uw leven woonachtig was. U heeft-geen school gelopen maar uw vader leerde u de Somalische taal wel lezen en schrijven. In 2012 stierf uw vader-een natuurlijke dood en een maand later werd uw moeder om het leven gebracht door Al-Shabaab. Na hun dood-nam u de zorg over uw broers, zus en de zus van uw moeder op zich. Uw neef A.-later uw echtgenootzorgde-voor een inkomen.

20 juni 2016 huwde u met A.. Jullie huwelijk vond in het geheim plaats omdat uw oom –de broer van uw vader en tevens lid van Al-Shabaab – u duidelijk maakte niet te mogen huwen tenzij met een man aan wie u door hem zou worden gegeven. Jullie werden er echter wel van verdacht een huwelijk te zijn-aangegaan en er werden allerlei vragen gesteld met betrekking tot de aard van jullie relatie. Op een voormiddag kwamen drie mannen naar u en stelden u verschillende vragen in verband met uw vermeende huwelijk. Ze zeiden dat als het huwelijk bewezen kon worden, u gedood zou worden. De 2de nacht na hun bezoek kwam uw oom naar u toe en wees u erop dat hij u reeds aan een man had gegeven en bedreigde u met de dood. U weigerde te huwen met de man aan wie uw oom u gaf. Uw oom opperde dat u weigerde omdat u uw maagdelijkheid reeds verloren zou zijn. U verzette zich en verloor het bewustzijn tijdens zijn poging u te ontkleden om te controleren of u nog-maagd was. Toen u ontwaakte, kon u niet met zekerheid zeggen of hij u had onderzocht, al vermoedde u dat dat wel het geval was aangezien u niet langer uw broek droeg. Uw echtgenoot raadde u aan hem te vergezellen in Kismayo. Diezelfde nacht kwam uw oom met twee andere mannen naar uw huis en wilde u arresteren. Toen dat gebeurde, besloot u in te stemmen met de plannen van uw oom en gaf u aan met de man te zullen huwen. U zou daags nadien met de door uw oom gekozen man huwen. Na hun vertrek nam u contact met uw echtgenoot die u zei onmiddellijk naar Kismayo te vertrekken, wat u besloot te doen. U verliet uw huis in Jamaame en ging via Bullo Eji naar Bargaaney. Daar nam u de boot en stak u de Juba rivier over. Vervolgens ging u naar Kismayo waar u uw man ontmoette. Samen met uw echtgenoot ging u vervolgens met de bus naar Kenia. Uw man werd tijdens jullie verblijf in Kenia gearresteerd. U verliet Kenia 26 juli 2016 met het vliegtuig naar een onbekend land. Vanuit dat land nam u de auto naar België waar u 27 juli 2016 aankwam en 29 juli 2017 asiel aanvraag bij de Belgische asielinstanties.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een medisch attest vrouwelijke genitale verminking (VGV) neer waarin wordt vastgesteld dat u type III besneden bent (Dr. Thaens, dd. 28/03/2017). U legt tevens een medisch getuigschrift neer (Dr. Devriendt, 30/08/2016). Tenslotte legt u een paspoort neer van GAMS.-

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk-gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS dd. 02/05/2017, p.-2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire-bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u niet op de hoogte bent van een luchtaanval die november 2014 plaats-heeft gevonden in de stad Jamaame in het gelijknamige district. Bij die luchtaanval werden er geen doden-gerapporteerd, maar wel enkele huizen vernield (zie administratief dossier). Ook vonden er luchtaanvallen plaats-te Far Waamo -23 kilometer ten zuidwesten van Jamaame – en te Sunguuni – 12 kilometer ten zuidwesten-van Jamaame – waarbij dodelijke burgerslachtoffers te betreuren waren (zie administratief dossier). U tijdens-het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) gevraagd-naar momenten dat Al-Shabaab de controle kwijt was in het district Jamaame, verwijst u naar gevechten die-plaatsvonden in Buulo Gaduud waarbij Al-Shabaab werd verdreven en daarna opnieuw de controle overnam. U-voegt toe dat die gebeurtenis rond 2014 plaatsvond en dat u dat te weten kwam van uw echtgenoot die veel-reisde (zie gehoorverslag CGVS, dd. 20/06/2017, p. 23). U vervolgens gevraagd naar andere gebeurtenissen in-uw district Jamaame, verwijst u naar Yontooy waar de overheid ook rond 2014 werd verdreven. U oppert tevens-dat er in 2015 luchtaanvallen plaats hebben gevonden in Yontooy (zie gehoorverslag CGVS dd. 20/06/2017, p.24).-Gevraagd naar luchtaanvallen in Jamaame, antwoordt u nooit in Jamaame, of toch niet dat u zich kan herinneren.-U nogmaals gevraagd naar grootschalige incidenten in Jamaame zelf, verwijst u naar luchtaanvallen in dat dorp,-en dat er een vrouw was die men stenigde. **Dat u niet op de hoogte bent van luchtaanvallen die plaats-hebben gevonden op de plaats waar u verklaart in 2014 woonachtig te zijn geweest, spreekt tot de-verbeelding en ondermijnt uw verklaringen daar te hebben gewoond.** Dat u daarentegen wel op de hoogte-bent van luchtaanvallen en gevechten die gebeurd zijn in een naburig district, terwijl ook luchtaanvallen dichterbij-huis – in Sunguuni en Far Waamo – niet door u worden vermeld, laat een ingestudeerde indruk na en ondermijnt-de geloofwaardigheid van uw vermeende herkomst.

Verder moet opgemerkt dat uw verklaringen aangaande de droogtes in Somalië niet kunnen-overtuigen. Dat u immers initieel verklaart dat de huidige droogte een moeilijk droogte is, maar die van-2011 de ergste was (zie gehoorverslag CGVS dd. 20/06/2017, p. 27), om vervolgens te stellen dat – wanneer-gevraagd wordt te vertellen over de droogte van 2011 – die [van 2011] niet zo erg was als deze [de huidige]-(zie gehoorverslag CGVS dd. 20/06/2017, p. 29), waarmee u zichzelf danig tegenspreekt. Uw weinig doorleefde-verklaringen omtrent beide droogtes daargelaten (zie gehoorverslag dd. 20/06/2017, p.17-30), tasten deze-inconsistente verklaringen de geloofwaardigheid van uw geopperde herkomst verder aan daar u er niet van getuigt-tijdens zulk een droogte te hebben moeten (over)leven.

Ook wanneer uw geografische kennis wordt bevraagd, kan u niet geheel overtuigen. U verklaart gans-uw leven – met uitzondering van tijdens uw vlucht – nooit naar de Juba rivier te zijn geweest, wat gezien de-nabijheid van de rivier opmerkelijk te noemen is (zie gehoorverslag CGVS dd. 02/05/2017, p. 11). Ook blijkt uit-het geheel van uw verklaringen dat u het huis –laat staan Jamaame- zelden verliet. Dat u dan –gevraagd naar wat-u tegenkwam van uw huis tot aan de rivier – na te hebben omschreven wat er zich in Jamaame allemaal bevond-toen u 's nachts tijdens uw vlucht Jamaame zou hebben verlaten, stelt eerst Buulo Eji –een wijk naast de stadbinnen-te zijn gegaan, vervolgens te Bangaaney (Bangeeni) de rivier te hebben overgestoken (zie gehoorverslag-CGVS dd. 02/05/2017, p. 12), kan nog aangenomen worden. Dat u echter verder in het gehoor –wanneer u wordt-gevraagd wat er komt van Hawlwadak naar Kobon - verklaart dat er dorpen in een rij zijn gelegen waaronder –erg-willekeurig-Sanguuni (Sunguuni), Muudey Khalaf , Muuse Hadji (Muusa Xaaji), is opmerkelijk daar u verklaart die-route slechts een keer te hebben afgelegd. Dat u vervolgens verdergaat met Bulo Gaduud, Yontooy en Gobweyn,-spreekt nog meer tot de verbeelding daar zij op zeer aanzienlijke afstand gelegen zijn van Jamaame en u er nooit-eerder was (zie gehoorverslag CGVS dd. 02/05/2017, p. 27-28). U gevraagd of u in die plaatsen bent geweest,-antwoordt u daar enkel de nacht van uw reis geweest te zijn en dat u langs Kobon, Bulo Eji en Arare passeerde die-dichtbij Jamaame gelegen zijn. U vervolgens gevraagd hoe u al die namen –zelfs Yontooy en Goobweyn – die niet-bij Jamaame zijn gelegen, heeft kunnen onthouden, stelt u dat ze op de weg liggen naar Jamaame, wat geenszins-verklaart hoe u als persoon die Jamaame verklaart nooit te hebben verlaten, van hun bestaan op de hoogte bent.-U bijgevolg nogmaals gevraagd hoe u die namen heeft kunnen onthouden zonder enige band te hebben met deze-plaatsen, bevestigt u dat ze ver van jullie gelegen zijn, maar de benamingen populair zijn en uw man langs deze-dorpen reisde (zie gehoorverslag CGVS dd. 02/05/2017, p. 28). **Deze kennis staat echter in schril contrast-met uw gebrekkige kennis van uw nabije omgeving.** U gevraagd of er eventueel nog plaatsen zijn buiten-Jamaame die –net als de wijk binnen Jamaame – ook Hawlwadak heten, verklaart u enkel de wijk te kennen die zo-heet –die binnen de stad Jamaame ligt - en oppert u dat er misschien een dorp Hawlwadak is (zie gehoorverslag-CGVS dd. 02/05/2017, p. 12). Dat u nog nooit heeft gehoord van een dorp met de naam Hawlwadak (Howlwadaag)-in de nabijheid van Jamaame en aan de andere zijde van de Juba rivier (zie administratief dossier), is mede gezien-uw

kennis van plaatsen in Middle Juba district, opmerkelijk. U gevraagd of u ooit hoorde zeggen dat Hawlwadak-een plaats is rond de stad Jamaame, antwoordt u nogmaals dat het misschien een dorp is en dat er vaak nieuwe-dorpen worden gemaakt buiten de stad (zie gehoorverslag CGVS dd. 02/05/2017, p. 13). Er wordt u tevens-gevraagd of men, als men van Hawlwadak naar Kobon gaat, de rivier over moet steken, waarop u antwoordt dat-dat het geval is (zie gehoorverslag CGVS dd. 02/05/2017, p. 28), wat correct is daar u meent dat Hawlwadak-enkel een wijk is binnen de stad, en geen dorp aan de andere oever van de Juba rivier. U bijgevolg gesteld dat-ze dus niet aan dezelfde kant van de rivier liggen, vraagt u welke aan dezelfde kant liggen, en –nadat de vraag-wordt herhaald- dat Hawlwadak aan de oostelijke kant van de rivier is en Kobon aan de kant voor je de rivier-oversteekt, wat geenszins duidelijkheid biedt. U nogmaals gevraagd of je om van Halwadak naar Kobon te gaan,-de rivier over moet of niet, antwoordt u te hebben gedacht dat gevraagd werd of ze aan dezelfde kant liggen. Daar-nog steeds geen antwoord werd gegeven op de aan u gestelde vraag, wordt de vraag opnieuw gesteld, waarop-u antwoordt dat ze aan dezelfde kant gelegen zijn, en dat de ene hoger ligt en het andere daarboven, wat een-erg vreemde woordkeuze is (zie gehoorverslag CGVS dd. 02/05/2017). U spreekt zichzelf niet alleen tegen, maar-wat u zegt is ook nog eens verkeerd. Kobon en de wijk Hawlwadak –het enige Hawlwadak dat u kent – liggen-aan verschillende kanten van de Juba rivier. Dat u er niet in slaagt een correct antwoord te geven met betrekking-tot de locatie van een dorp in uw nabije omgeving ten opzichte van de rivier, maar wel dorpen kan benoemen-waar u geen enkele band mee heeft, toont aan dat u niet woonachtig was in Jamaame. U er bovendien tijdens het-gehoor op gewezen dat uw woordkeuze 'hoger' en 'daarboven' het vermoeden doet rijzen van geografische kennis-gebaseerd op kaarten, vraagt u wat een kaart is (zie gehoorverslag CGVS dd. 02/05/2017, p. 29). Gevraagd naar-het dorp Mana Mofo, stelt u dat het een dorp is maar verder kan u er niets over zeggen (zie gehoorverslag CGVS-dd. 02/05/2017, p.29). Mana Mofo, een dorp vlakbij Jamaame aan de andere oever van de rivier, is het dorp-van de religieuze commune van Sheikh Murjaan (zie administratief dossier). Opnieuw opvallend dat u wel op de-hoogte bent van plaatsen veraf, en niet van plaatsen in uw nabije omgeving.

Overigens kan u niet overtuigen dat u van Jamaame naar Kismayo zou zijn gevlucht in juni 2016.

U-verklaart uw woonplaats in de wijk Kacaanka, in de stad Jamaame tussen 21 en 22 uur tijdens het 'isha' gebed-te hebben verlaten, dan naar Howlwadak te zijn gewandeld, en vervolgens in Bangeeni te zijn gearriveerd (zie-gehoorverslag CGVS 20/06/2017, p. 9). Dat u tijdens het eerste gehoor op het CGVS verklaarde Buulo Eji te-hebben moeten passeren vooraleer u in Bangaaney (Bangeeni) aankwam, ziet u over het hoofd (zie gehoorverslag-CGVS 02/05/2017, p. 12). U deed er ongeveer een half uur over van Kacaanka naar Howlwadak en nogmaals een-half uur van Howlwadak naar Bangeeni. U gevraagd hoe u wist waar naartoe te gaan aangezien u 's nachts een-weg nam die u nog nooit eerder had genomen, antwoordt u die plaats en richting te kennen aangezien u in de stad-woonde en volwassen bent, en dat die weg gebruikt wordt door mensen die van Kismayo komen of naar Kismayo-gaan, wat niet geheel kan verklaren dat u de weg zomaar vond en u zich liet stoppen door de rivier. U verklaart-dat de weg tussen Bangeeni en Kismayo door niemand wordt gecontroleerd en dat de regering in Kismayo is en-Al-Shabaab in uw stad en Bangeeni (zie gehoorverslag CGVS dd. 20/06/2017, p. 13). U stelt vervolgens dat de-dorpen van Bangeeni tot Kismayo onder controle staan van die mannen [Al-shabaab]. Hoe men als reiziger merkt-welk gebied in handen is van Al-Shabaab en welk gebied in handen is van de overheid, kan u niet duiden daar u-louter stelt het in het algemeen te weten. Overigens stelt u als vrouw door Al-Shabaab gebied te hebben kunnen-reizen omdat u in het geheim passeerde want een vrouw die 's nachts reist is voor Al-Shabaab het ergste. U-gevraagd hoe het mogelijk was om in Al-Shabaab gebied 's nachts een wagen te nemen, met een gemengd publiek-van mannen en vrouwen en gans de weg tot Kismayo volgens u door Al-Shabaab gebied te hebben afgelegd-zonder begeleiding, stelt u dat u geluk had (zie gehoorverslag CGVS dd.20/06/2017, p.14), wat geen verklaring-biedt hoe u erin zou zijn geslaagd de reis van Jamaame naar Kismayo af te leggen. U gevraagd of het mogelijk-was om te reizen op het moment van gebed in gebied onder controle van Al-Shabaab, verklaart u dat ze een-checkpoint hadden in het noorden van de stad, maar niet in het zuiden naar waar u reisde (zie gehoorverslag-CGVS dd. 20/06/2017, p.8). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd-aan het administratief dossier, blijkt dat de weg van Jamaame naar Kismayo vanaf 5 april 2016 gesloten was. Een-andere bron die dateert van oktober 2016 stelt dat er tussen Jamaame en Kismayo verschillende controleposten-zijn o.a. te Sanguuni en Yoontoy die onder controle staan van Al-Shabaab en een te Gobweyn, onder controle van-Jubbaland administration. Hieruit blijkt dat er meer dan een dosis geluk nodig is om de reis tussen Jamaame en-Kismayo af te leggen en dat u er niet in slaagt aannemelijk te maken die route daadwerkelijk te hebben afgelegd,-wat wederom uw herkomst uit Jamaame in twijfel doet trekken.

Verder moet opgemerkt dat uw profiel niet geheel geloofwaardig is. Zo legt u tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot uw scholingsgraad. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u analfabete te zijn. Uit het gehoor op het CGVS blijkt dat u het volledige Arabische alfabet kent en ook een zekere kennis van het Somali heeft ('Ik ken het alfabet niet goed maar als je bv iets te spellen, kan ik het lezen') (zie gehoorverslag-CGVS dd. 02/05/2017, p.22-23). U hiermee geconfronteerd, verklaart u dat u werd gevraagd of u naar school ging in Somalië en u daarop nee antwoordde. Er bestaat echter de optie bij de DVZ aan te geven dat u geen of enkel-informeel onderwijs volgde maar niet analfabete bent. U hiermee geconfronteerd, ontkent u hoger geschoold te zijn dan dat u laat uitschijnen (zie gehoorverslag CGVS dd. 02/05/2017, p. 29).

Ook legt u erg vage verklaringen af met betrekking tot uw leeftijd toen uw vader overleed. Zo verklaart u meer-dan 10 jaar oud te zijn geweest toen uw vader stierf. U ermee geconfronteerd dat u dat nu ook bent, en gevraagd-hoe oud u was toen uw vader overleed, stelt u dat het 7 jaar geleden is, en niet te weten hoe oud u toen was.-U om uitleg gevraagd hoe u wel kan weten dat het 7 jaar geleden is, maar niet hoe oud u toen was, schat u-dat uw vader in 2012 overleed, en dat vijf jaar geleden is. Tenslotte oppert u 15 à 16 jaar oud te zijn geweest.

Indien uw vader in 2012 overleed, en u geboren bent in 1990 of 1991, was u 21 à 22 jaar toen uw vader stierf-(zie gehoorverslag CGVS dd. 02/05/2017, p.16).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Jamaame gelegen in de regio Lower Juba. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde-regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk-mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar-België in Jamaame heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw-verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft-om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om-aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade-in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker-een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige-asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4,-§2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate-van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat-zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in-voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de-in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern-gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het-buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend.-Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest-van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste-verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de-Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er-geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio-te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt-op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een-loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk-maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk-verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen-in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een medisch attest vrouwelijke genitale verminking (VGV) neer waarin-wordt vastgesteld dat u type III besneden bent (Dr. Thaens, dd. 28/03/2017). U legt tevens een medisch-getuigschrift neer (Dr. Devriendt, 30/08/2016). Tenslotte legt u een paspoort neer van GAMS.

U verklaart op 7 à 8-jarige leeftijd een besnijdenis te hebben ondergaan en voegt toe dat het een tweede keer moest gebeuren omdat-het de eerste keer niet goed werd gehecht. In het door u neergelegde medisch attest (Dr. Thaens, dd. 28/03/2017)-wordt vastgesteld dat u type III bent besneden en wordt omschreven dat coitus en zwangerschap onmogelijk is,-dat er sprake is van menstruatiestoornissen en psychologische stoornissen. Ook verklaart u in België een arts te-hebben opgezocht omdat u o.a. hoofdpijn en rugpijn had en dat u werd gezegd dat de pijn te maken had met-uw besnijdenis (zie gehoorverslag dd. 02/05/2017, p. 5). U gevraagd of uw besnijdenis iets te maken heeft met-uw vraag om bescherming, stelt u niet te weten hoe uw besnijdenis te maken heeft met uw asielaanvraag, en-u enkel wenst te duiden welke pijnen u heeft. U nogmaals gevraagd naar een bepaalde vrees voor eventuele-terugkeer naar uw land gelieerd aan uw besnijdenis, stelt u die niet te hebben en dat er geen besnijdenis is die-men nog kan uitvoeren. In verband met de genitale verminking die u heeft ondergaan en waarvan u vandaag de-gevolgen ondervindt, meent de commissaris-generaal inderdaad dat er goede redenen zijn om aan te nemen dat-deze vorm van vervolging die u in uw kinderjaren heeft ondergaan, zich niet opnieuw zal voordoen. Bovendien-zijn medische gevolgen an sich onvoldoende voor de erkenning van het vluchtelingenstatuut, eens te meer daar-uit uw verklaringen blijkt dat u in uw land van herkomst een normaal leven heeft gekend. In deze context moet-worden gewezen op de 9ter procedure waarbij medische problematiek als grond voor een verblijfsstatuut kan-worden onderzocht.

U verklaart dat besneden meisjes na hun huwelijk gedesinfibuleerd moeten worden en dat kan gebeuren door een-dokter of besnijdstster, of door de echtgenoot. Bovendien verwijst u naar problemen die geïnfibuleerde vrouwen-kunnen hebben bij de bevalling, zonder hieraan een uitdrukkelijke en persoonlijke vrees te koppelen. U verklaart-uw huwelijk met uw echtgenoot voor uw vertrek niet te hebben geconsumeerd (zie gehoorverslag CGVS dd.-02/05/2017, p. 7-8). Hierbij moet opgemerkt dat u uw problemen –en bijgevolg uw huwelijk met uw echtgenoot-die de aanleiding vormde van uw problemen- niet aannemelijk heeft kunnen maken gezien de ongeloofwaardigheid-van uw beweerde regio van herkomst in Somalië. Zoals eerder reeds gesteld kan er immers geen geloof worden-gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in een regio hebben plaatsgevonden waarvan u geenszins-aannemelijk maakt er te hebben gewoond. Bovendien verklaart u dat uw beweerde echtgenoot zich in Kenia-bevindt. Bij de DVZ verklaarde u op 4 augustus 2016 dat uw echtgenoot in Kenia mee werd genomen door de-politie en u sindsdien niets meer van hem heeft gehoord (zie vragenlijst CGVS, vraag 7). Het is geenszins duidelijk-hoe u opnieuw contact heeft kunnen leggen met uw echtgenoot (zie gehoorverslag CGVS dd. 02/05/2017, p. 9).

In het medisch attest staat vermeld dat u een vaginascopie en reconstructie aan wordt geraden. U tijdens het-gehoor op het CGVS gevraagd of u denkt aan een ingreep, antwoordt u te denken dat u van de pijn verlost kan-geraken indien u geopend zou worden. U nogmaals gevraagd naar uw mening aangaande een hersteloperatie en-of u van plan bent een afspraak te maken, stelt u geen afspraak te hebben geregeld en de arts u zei te komen-wanneer u klaar was. U gevraagd of u daar klaar voor bent, stelt u dat u dat wilde, maar dat het een schande-is voor meisjes die geopend zijn en nog niet samen waren met hun echtgenoten. U voegt toe een doktersattest-te hebben geëist om aan te tonen dat u door een dokter werd geopend. U geeft ook aan de operatie te hebben-besproken met uw echtgenoot in Kenia en dat hij akkoord ging (zie gehoorverslag CGVS dd. 02/05/2017, p.9).-Hierbij moet opgemerkt dat u nog geen initiatief nam met betrekking tot een operatie en bijgevolg enkel uw-huidige toestand kan worden beoordeeld.

Tevens moet opgemerkt dat van u als volwassen vrouw mag worden verwacht dat u indien u werkelijk meent-een vrees voor vervolging te koesteren gelieerd aan uw verminking u de waarheid zou hebben gesproken met-betrekking tot uw regio van herkomst.

Het medisch attest maakt ook gewag van een val op de heup die drie jaar en 7 maanden geleden plaatsvonden-waardoor u pijn heeft aan uw heup en linkerkant van uw rug. U verklaart in Somalië, Jamaame, bij u thuis drie jaar-geleden te zijn gevallen en 7 maanden geleden in het opvangcentrum nogmaals te zijn gevallen. Daar dit geen-verband houdt met uw asielaanvraag, wordt dit verder niet besproken in deze beslissing. Ook de in het medisch-attest aangehaalde slangenbeet waarvan u de gevolgen tot op heden ondervindt, wordt verder niet besproken.

Het door u neergelegde paspoort van GAMS staat los van uw (recente) herkomst en kan bovenstaande conclusies-bijgevolg niet wijzigen.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 02/05/2017 en 20/06/2017 nochtans uitdrukkelijk-gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw-nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U-werd in de loop van het eerste gehoor en op het einde van het tweede gehoor geconfronteerd met de vaststelling-dat u niet kon overtuigen met betrekking tot uw herkomst uit Jamaame, in het gelijknamige district, in de provincie-Lower Juba (zie gehoorverslag CGVS dd. 02/05/2017, p. 29 en dd. 20/06/2017, p. 23-33). U gevraagd of u-mogelijks reeds langer weg was uit Jamaame en elders woonde, stelt u dat het beter is niet te confronteren en dat-u liever had dat uw antwoorden overtuigend waren. U erop gewezen dat het belangrijk is eerlijk te zijn over uw-woonplaats voor uw vertrek naar België, antwoordt u niet verantwoordelijk te zijn geweest voor dingen en dat het-anders is wanneer je een inkomen hebt, dan wanneer je door iemand wordt onderhouden. U geconfronteerd met-o.a. overstromingen en de luchtaanval die plaats hebben gevonden in Jamaame, en dat daardoor het vermoeden-groeit dat u er niet meer woonde, stelt u dat landbouwers oogst verloren, mensen in de stad ze hielpen en dat-er ziekten uitbraken door de overstromingen. U erop gewezen dat uw verklaringen erg algemeen zijn en dat u-de commissaris-generaal er moet van overtuigen waar u woonde, daar dat blijkbaar niet Jamaame was, herhaalt-u dat er enkel bombardementen waren in de dorpen waar Al-Shabaab een basis had, en niet in Jamaame. **U-blijft erbij van Jamaame afkomstig te zijn.** U werd er tevens op gewezen dat het niet volstaat om louter te-verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate-groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd-voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent of dat u een tijd in een derde-land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt-zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met-al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder-welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en-geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood-aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft-voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover-klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen,-dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit-punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of-elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten-heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u-bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle-nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het-een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening-houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder-de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die-zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. **Rekening houdend met alle-relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u-afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in-uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een-reëel risico op ernstige schade bij terugkeer .**

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van-artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire-bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 11 januari 2018 een schending aan van “artikel 1A, §2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, artikels 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikels 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna “EVRM”).”.

Verzoekster haalt artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet aan.

Verzoekster benadrukt haar gegronde vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar haar land van herkomst omwille van het feit dat zij gedood zal worden door Al Shabaab (meer bepaald, haar oom) wegens haar weigering om een door haar oom (lid van Al Shabaab) organiseerde gedwongen huwelijk, met een Al Shabaab lid, in te gaan.

Verzoekster voert aan dat een nieuw en belangrijk element in rekening genomen moet worden: “de volledige deïnfibulatie van verzoekster”. Verzoekster verduidelijkt dat deze operatie na haar gehoor bij het CGVS plaatsvond. Verzoekster benadrukt dat dat ze nu ook een nieuwe infibulatie vreest in geval van terugkeer naar Somalië en dat haar man haar bedreigde om haar te verstoten toen ze hem het nieuws meedeelde.

Het verzoekschrift verwijst naar verscheidene bronnen die aanduiden dat Al Shabaab aanwezig is in verzoeksters streek van herkomst (zie in het administratief dossier “Somalie Veiligheidssituatie in Zuid en Centraal-Somalië, met uitzondering van Mogadischu, en Danish Refugee Council, South and Central Somalia”, “Security Situation, al-Shabaab Presence, and Target Groups, Copenhagen, March 2017”).

Verzoekster verwijst tevens naar “nieuws artikelen en betrouwbare verslagen over gedwongen huwelijk van Somali vrouwen met AS strijders zowel als vele andere vormen van seksuele geweld in regio's onder hun controle” (Landinfo, “Somalia: Al-Shabaab and forced marriage” van 6 juli 2012, “BBC News, “Fleeing Somali women recount tales of terror”, Kharaz, south Yemen” van 7 oktober 2010).

Zij haalt tevens een recent verslag van UK Home Office aan (UK Home Office, Country Information and Guidance, “Somalia: Women fearing gender- based harm and violence”, van 2 augustus 2016, p. 21).

Het verzoekschrift betoogt dat het ook bekend is dat Al Shabaab “zover gaat als jonge meisjes te ontvoeren om ze tot hun “vrouwen” en seksuele slaven te maken (zie bv The Telegraph, Al-Shabaab militia abducting teenage girls to marry fighters, 21/12/2012)”. Volgens het verzoekschrift zou het dus niet verbazen dat “ze ook simpelweg vrouwen in regio's onder hun controle dwingen om met hun strijders te huwen”.

Verzoekster stelt dat er tevens rekening moet gehouden worden met artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster betoogt dat verweerder niet aantoont “dat verzoekster, in geval van een terugkeer naar Somalië, geen risico loopt het slachtoffer te zijn van zulke bedreigingen en vervolgingen.”. Zij verwijst naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (CCE, arrêt n° 29 226 du 29 juin 2009).

Verzoekster geeft een theoretische uiteenzetting over de subsidiaire beschermingsstatus, alsook over de artikelen 2 en 3 van het EVRM.

Verzoekster haalt aan dat de commissaris-generaal *in casu* niet betwist dat Al Shabaab in verzoeksters streek van herkomst aanwezig is, noch dat gedwongen huwelijken van Somalische vrouwen met Al Shabaab strijders in de regio's onder hun controle plaats vinden.

In het verzoekschrift wordt betoogd dat deze elementen ervoor zorgen dat verzoekster een reëel risico tot ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, § 2 a), b) en/of c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster voert in haar verzoekschrift in een tweede middel een schending aan van “artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 62 van de Vreemdelingenwet, algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, de redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikelen 4 en 41 van de Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna “Handvest”).”.

Aangaande de luchtaanval op Jamaame in november 2014, volhardt verzoekster *“dat er geen luchtaanval op de stad zelf gebeurde, en verwijst naar de gebrek aan betrouwbaarheid van de bron van de CGVS, de welk een simpel tekst is zonder naam van auteur, wie beweert zich op de database van ACLED te steunen”*.

Verzoekster stelt dat een nauwkeurig analyse van de ACLED database van aanvallen in de regio van verzoekster in november 2014 geen luchtaanval op Jamaame aantoon (zie stuk 9: screenshots). Volgens verzoekster is de beweerde luchtaanval op Jamaame ook nergens terug te vinden op het internet.

Wat betreft de periodes van droogte bevestigt verzoekster *“dat de huidige erger is als die van 2011, en verklaart dat ze dit weet door andere Somaliërs die in haar opvangcentrum wonen, en dat ze zelfs niet getroffen was omdat ze in de stad wonde, haar echtgenoot voor een inkomst zorgde (hoewel hij klaagde dat de dieren magerder waren en hij ze dus minder duur verkopen moest), en ze geen nomade is (CGVS 2 p27,28)”*. Verzoekster betoogt dat ze bovendien *“alleen de eerste maanden van de droogte aanwezig in haar regio [was], en deze droogte duurt nu al over een jaar (CGVS p 28) en is erger geworden”*. Verzoekster benadrukt dat zij de regenseizoenen juist en in correcte volgorde kon benoemen.

Waar de commissaris-generaal verzoekster een gebrek aan doorleefdheid verwijt, meent verzoekster dat *“de Commissaris en te streng beoordeling doet, omdat verzoekster wel meerder details van duidelijke doorleefdheid gaf (zoals de specifieke producten die ze niet meer kregen konden omwille van de droogte, wat ze aten -CGVS p30-, de prijs van een installatie om uit de kram water te krijgen, de prijs van water dat door ezels gebracht wordt -CGVS p 31-...)”*.

Wat betreft verzoeksters geografische kennis benadrukt zij te hebben uitgelegd dat *“ze een jonge vrouw was, zonder ouders, zonder mannelijk lid van haar familie die haar had kunnen begeleiden, en dat ze bovendien voor kleine kinderen zorgen moest. Niet alleen had ze weinig tijd om door de stad te wandelen, maar het was ook cultureel niet aanvaard om een vrouw alleen rondt te gaan, bijzonder onder AS.”* Verzoekster verwijst andermaal naar het rapport van UK Home Office (UK Home Office, Country Information and Guidance, *“Somalia: Women fearing gender- based harm and violence”*, van 2 augustus 2016, p. 21). Het verzoekschrift concludeert dat het dus niet mag verbazen dat verzoekster zelden haar huis verliet en door de stad of de omgeving wandelde. *“Nadat ze in het geheim trouwde, zoals ze verklaard heeft, had ze wel een echtgenoot, maar zoals zij ook preciseerde was hij vaak onderweg voor zijn zaken, en ze konden sowieso moeilijk samen rondt wandelen sinds ze niet officieel getrouwd waren en haar onkel op haar druk uitoefende om met iemand van AS te trouwen”*. Verzoekster stelt verder te hebben uitgelegd *“dat ze de namen van deze plaatsen al kende, omdat haar moeder vaak voor haar werk reisde, omdat haar man haar de weg uitgelegd had, en haar over deze plaatsen al verteld had. In het algemeen had ze al over deze weg en plaatsen gehoord.”*

Verzoekster beklemtoont dat ze veel details over Jamaame heeft gegeven: *“Pagina 10 van het eerste gehoor bestaat bijna alleen uit haar gedetailleerde antwoorden over de stad, zowel als pagina 11 en 12. Ze geeft ook vele details over haar eigen clan en over de andere clans aanwezig in Jamaame (p 15, 17,18). Ook tijdens het tweede gehoor toont ze dat ze veel détails kent over Jamaame (p10, 12), ook onder de aanwezigheid van AS (p. 20-bijna de hele pagina-, 21, 22), of nog over de overstromingen (CGVS 2 p 26).”*

Waar verzoekster verweten wordt dat ze een in de omgeving liggend dorp met dezelfde naam als een wijk van Jamaame, Hawlwadak, niet kent, benadrukt zij te hebben verklaard dat *“ze er nooit geweest is, en dat regelmatig nieuwe dorpen gebouwd worden.”*

Toen de *“protection officer”* haar vroeg of Hawlwadak aan de dezelfde kant van de Juba rivier ligt als Kobon, verklaart verzoekster dat ze zich fout uitdrukte en bedoelde dat men om naar Hawlwadak te gaan eerst door Kobon moet.

Verzoekster benadrukt ook dat ze verward was door het gedrag van de *“protection officer”*, wat ze ook duidelijk bij aanvang van het tweede gehoor meldde.

Wat de vraag over informatie over de dorp Mana Mofo aangaat, heeft verzoekster uitgelegd dat ze er nog nooit geweest was, min of meer wist waar het was, maar dat ze geen andere informatie had.

Waar de commissaris-generaal stelt dat het niet geloofwaardig is dat verzoekster de weg kende om naar Kismayo te reizen, herhaalt verzoekster te hebben uitgelegd uitgelegd dat haar man alles geregeld had (een auto en een betrouwbare persoon om haar naar Kismayo te vervoeren), en dat hij haar ook instructies had gegeven en de weg uitgelegd.

Aangaande de vaststelling van de commissaris-generaal dat verzoekster niet kon verklaren hoe ze wist, als reiziger, of ze in een door Al Shabaab of door de regering gecontroleerde regio was. Ze stelt te hebben uitgelegd *“dat het algemeen bekend is waar de ene of de andere domineert, en ook dat andere passagiers in het auto het zeiden.”*.

Verder herneemt verzoekster te hebben verklaard dat ze opzettelijk tijdens het Isha gebed haar huis verlaten heeft zodat ze minder kans had om Al Shabaab strijders te ontmoeten.

Wat de checkpoint betreft, volhardt verzoekster *“dat ze door het zuiden reisde, door een weg zonder asfalt, waar er geen checkpoint was. Ze meldt dat er verschillende wegen zijn om naar Kismayo te gaan, en dat er op de hoofdweg misschien een checkpoint is, maar niet op de weg die ze gebruikten”*. Aangaande de bronnen waarop de commissaris-generaal zich baseert, stelt het verzoekschrift het volgende: *“De eerste bron waarop zich de CGVS steunt om te beweren dat er ook in het zuiden van de stad een checkpoint is helemaal onlesbaar en we kunnen het niet nagaan (zie in bijlage 2 screenshots van de kaarten). De tweede bron is gedateerd van Oktober 2016, dus 4 maanden na het vertrek van verzoekster, en is dus niet van toepassing.”*

Aangaande haar profiel volhardt verzoekster *“dat ze niet naar school ging, maar dat haar vader haar de Koran en dus het Arabisch leerde. Ze preciseert ook dat haar bij de DVZ alleen gevraagd werd of ze geschoold was of niet, waarop ze negatief antwoordde.”*.

Waar verzoekster verweten wordt dat ze vage verklaringen aflegde betreffende haar leeftijd toen haar vader stierf, betoogt verzoekster dat zij duidelijk gemaakt heeft dat ze niet zeker was en alleen schattingen gaf. Verzoekster geeft verder aan dat ze *“destabiliseert was door de PO, en ook zeer gestresseerd. Ze was ook echt moe, sinds ze voor hun termijn op 8.30 om 4 uur 's morgen het OC vertalen moest.”*.

Tot slot herneemt verzoekster dat een nieuw en belangrijk element in rekening genomen moet worden: *“de volledige deïnfibulatie van verzoekster”*. Verzoekster verduidelijkt dat deze operatie na haar gehoor bij het CGVS plaatsvond. Verzoekster benadrukt dat ze nu ook een nieuwe infibulatie vreest in geval van terugkeer naar Somalië en dat haar man haar bedreigde om haar te verstoten toen ze hem het nieuws meedeelde. Verzoekster stelt dat *“hij kwaad werd en haar zei dat hij haar niet langer als zijn echtgenoot betrachte. Hij verweet haar dat ze hem niet duidelijk gezegd had dat ze een operatie om haar “te openen” zou doen, maar alleen meldde dat ze zich door doctors verzorgen ging laten (CGVS 1 p9).”*

Bijgevolg meent verzoekster dat, indien ze terug gestuurd wordt, ze niet eens hulp van haar echtgenoot zal krijgen en helemaal blootgesteld zal zijn aan de gewelddadigheid van haar nonkel. Aangezien verzoeksters nonkel een erg conservatief moslim en lid van Al Shabaab is, in een context waar over 90% van vrouwen geïnfibuleerd zijn, en aangezien verzoekster al 2 keer geïnfibuleerd werd, bestaat er volgens verzoekster een groot gevaar dat ze opnieuw geïnfibuleerd wordt.

Het verzoekschrift verduidelijkt verder dat toen verzoekster naar het ziekenhuis ging, de tolk niet aanwezig was. *“Ze dacht niet dat de operatie dezelfde dag plaats vinden ging, ze dacht dat ze voor een gesprek met de dokter kwam (wat door haar medisch dossier bevestigd wordt -zie nota voor 27-06-2017 haar historiek overzicht medisch dossier geactualiseerd, in bijlage) en sinds ze niet begreep wat de medisch personeel zei, gebeurde de deïnfibulatie zonder dat ze zich ervoor voorbereiden kon. Ze leidt dus ook onder de psychologisch schok ervan.”*

In hoofddorde wordt gevraagd om *“de uitvoering van de bestreden beslissing te hervormen en de verzoekster te erkennen als vluchteling, In ondergeschikte orde, de uitvoering van de bestreden beslissing te hervormen en de verzoekster de subsidiaire bescherming toe te kennen,*

In uiterst ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier naar het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen terug te sturen voor bijkomend onderzoek (onder andere over de kennis van verzoekster van haar streek van herkomst en de sterke waarschijnlijkheid dat ze opnieuw geïnfibuleert zal worden indien ze terug gestuurd wordt)."

2.2. Stukken

Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster volgende stukken:

3. *Danish Refugee Council, South and Central Somalia - Security Situation, al-Shabaab Presence, and Target Groups, Copenhagen, March 2017, available at https://www.nyidanmark.dk/NR/rdonlyres/57D4CD96-E97D-4003-A42A-119BE069792/0/South_and_Central_Somalia_Report_March_2017.pdf*
4. *BBC News, Fleeing Somali women recount tales of terror, Kharaz, south Yemen 7 October 2010*
5. *Landinfo, Somalia: Al-Shabaab and forced marriage, 6/7/2012,*
6. *The Telegraph, Al-Shabaab militia abducting teenage girls to marry fighters 21/12/2012*
7. *UK Home Office, Country Information and Guidance, "Somalia: Women fearing gender-based harm and violence", Version 3.0 2 August 2016, p21*
8. *Medisch attest van deïnfibulatie van verzoekster en historiek overzicht medisch dossier geactualiseerd*
9. *5 screenshots van de ACLED database van aanvallen in de regio van herkomst van verzoekster, in november 2014*
10. *2 screenshots van de kaarten van de district van herkomst van verzoekster, in het administratief dossier".*

Bij verweernota voegt verweerder:

1. *de kaart "Somalia. Acces Constraints as of 05 april 2016"*
2. *Humanitarian Needs Overview, 2017, Somalia" van oktober 2016*
3. *COI Focus "Somalië. Defibulatie en herinfibulatie bij geïnfibuleerde vrouwen in Zuid- en Centraal-Somalië" dd. 13/06/2016".*

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet haar voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit haar verklaringen.

Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoekster voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoekster alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar zij jarenlang gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom zij gevlucht is.

2.4.2. Aangezien verzoekster verklaart te zijn geboren op 1 januari 1990 in Jamaame, district Jamaame, provincie Lower Juba en aldaar te hebben gewoond tot haar vlucht op 30 juni 2016 (verklaring DVZ, punten 4, 5, 10), kan van verzoekster de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat zij haar hele leven in Jamaame, Somalië heeft gewoond. Ook al wordt niet verwacht dat verzoekster over alle geografische, maatschappelijke en socio-politieke aspecten van Somalië een gedetailleerde kennis beschikt, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoekster haar herinneringen aan haar persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat verzoekster ruim de mogelijkheid werd geboden haar herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die verzoekster kon toelaten haar bekendheid aan te tonen met haar streek van herkomst en met haar sociale en maatschappelijke omgeving. Verzoeksters geografische, maatschappelijke en socio-politieke kennis is echter ernstig ontoereikend.

2.4.3. Vooreerst ondergraft verzoeksters onbekendheid met recente ingrijpende gebeurtenissen in Jamaame en de omliggende dorpen haar beweerde recente herkomst uit dit dorp. Zo is verzoekster niet op de hoogte van een luchtaanval in november 2014 op haar voorgehouden stad Jamaame. Evenmin blijkt zij weet te hebben van luchtaanvallen op Far Waamo en Sunguuni, respectievelijk 23 en 12 kilometer ten zuidwesten van Jamaame, in december 2014 (gehoorverslag van het CGVS van 20 juni 2016 (hierna: CGVS-verslag 2), p. 24; zie informatie in administratief dossier “*Acled Database*”). Verzoeksters onwetendheid over gebeurtenissen in haar nabije omgeving klemmt daarenboven met het gegeven dat zij wel weet had van luchtaanvallen en gevechten in verderaf gelegen Yontooy (CGVS-verslag 2, p. 24). Verzoekster getuigt van louter een gebrekkig ingestudeerde kennis, wat de geloofwaardigheid van haar beweerde herkomst geenszins kan aantonen en deze dan ook ondermijnt.

2.4.4. Verzoekster volhardt *“dat er geen luchtaanval op de stad zelf gebeurde, en verwijst naar de gebrek aan betrouwbaarheid van de bron van de CGVS, de welk een simpel tekst is zonder naam van auteur, wie beweert zich op de database van ACLED te steunen”*. Zij stelt in het verzoekschrift dat een nauwkeurig analyse van de ACLED database van aanvallen in de regio van verzoekster in november 2014 geen luchtaanval op Jamaame aantoon (zie stuk 9: screenshots) en dat de beweerde luchtaanval op Jamaame ook nergens op het internet is terug te vinden. Uit de informatie in het administratief dossier blijkt nochtans dat er op 27 november 2014 een luchtaanval heeft plaatsgevonden in de stad Jamaame. Naast voornoemde ACLED database, waarin de luchtaanval door Keniaanse oorlogsvliegtuigen op Jamaame stad op 27 november 2014 wordt vermeld, wordt deze luchtaanval tevens gerapporteerd in de COI Focus *“Somalië. Veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië, met uitzondering van Mogadishu”* van 13 maart 2015 (p. 47- 48, met bronvermelding ACLED en bijhorende link naar de informatie in de voetnoot). Hoe dan ook staat deze luchtaanval op 27 november 2014 in Jamaame eveneens vermeld in de bij het verzoekschrift neergelegde screenshots van de ACLED database. Verzoekster toont aldus niet aan dat de luchtaanval niet heeft plaatsgevonden, noch dat de informatie in het administratief dossier niet betrouwbaar zou zijn.

2.4.5. Ook verzoeksters incoherente en ondoorleefde verklaringen aangaande de periodes van droogte in Somalië kunnen niet overtuigen. Zo stelde zij initieel dat de huidige droogte een moeilijke droogte is, maar die van 2011 de ergste was (CGVS-verslag 2, p. 27), om even later aan te geven dat de droogte van 2011 niet zo erg was als de huidige droogte (CGVS-verslag 2, p. 29). Dergelijke vaststellingen tonen aan dat verzoeksters verklaringen niet op waargebeurde ervaringen berusten. Ook haar weinig doorleefde verklaringen over deze droogtes (CGVS-verslag 2, p. 17 - 30) kunnen geenszins hardmaken dat verzoekster werkelijk in dergelijke omstandigheden heeft moeten leven en ondergraven aldus haar recente herkomst uit Jamaame, en bij uitbreiding Somalië.

2.4.6. Verder kan verzoeksters geografische kennis over haar beweerde streek van herkomst evenmin overtuigen.

Zo is het niet aannemelijk dat verzoekster enerzijds nog nooit heeft gehoord van het dorp Hawlwadak (gehoorverslag van het CGVS van 2 mei 2016 (hierna: CGVS-verslag 1), p. 12), dat in de nabijheid van Jamaame aan de andere zijde van de Juba rivier gelegen is (zie kaart administratief dossier), maar anderzijds wel in staat is om alle dorpen op te sommen die zij 's nachts in haar vlucht is gepasseerd en welke op aanzienlijke afstand van Jamaame liggen (CGVS-verslag 1, p. 12, p. 27-28). Ook de vaststelling dat verzoekster Mana Moofo, een dorp vlakbij Jamaame, niet kan situeren, ondergraaft haar beweringen haar hele leven in Jamaame te hebben gewoond. Verzoeksters geografische kennis is fragmentarisch en komt ingestudeerd voor.

2.4.7. Verzoekster voert in het verzoekschrift aan dat *“ze een jonge vrouw was, zonder ouders, zonder mannelijk lid van haar familie die haar had kunnen begeleiden, en dat ze bovendien voor kleine kinderen zorgen moest. Niet alleen had ze weinig tijd om door de stad te wandelen, maar het was ook cultureel niet aanvaard om een vrouw alleen rondt te gaan, bijzonder onder AS.”*. Verzoekster stelt verder te hebben uitgelegd *“dat ze de namen van deze plaatsen al kende, omdat haar moeder vaak voor haar werk reisde, omdat haar man haar de weg uitgelegd had, en haar over deze plaatsen al verteld had. In het algemeen had ze al over deze weg en plaatsen gehoord.”*. Dergelijke uitleg kan haar onwetendheid over de dorpen in de omgeving van Jamaame niet verklaren. De Raad kan immers niet inzien waarom verzoeksters moeder haar dan niet vertelde over de omliggende dorpen. Bovendien is verzoeksters moeder ook een vrouw, die klaarblijkelijk in staat was te reizen voor haar werk. Verzoekster ondergraaft haar eigen beweringen dat het voor vrouwen cultureel niet aanvaard is zich alleen buiten te begeven. Aldus kan redelijkerwijs worden aangenomen dat verzoekster, minstens tot de komst van Al Shabaab, wel degelijk de mogelijkheid had om haar huis te verlaten.

2.4.8. Voorts maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij werkelijk van Jamaame naar Kismayo is gereisd in juni 2016. Gevraagd hoe het mogelijk was om in Al Shabaab gebied 's nachts een wagen te nemen, met een gemengd publiek van mannen en vrouwen en gans de weg tot Kismayo volgens verzoekster door Al Shabaab gebied te hebben afgelegd zonder begeleiding, komt verzoekster niet verder dan te stellen dat ze geluk had (CGVS-verslag 2, p.14). Dergelijke nietszeggende verklaring kan niet overtuigen. Uit de informatie in het administratief dossier blijkt daarnaast dat de weg van Jamaame naar Kismayo vanaf 5 april 2016 ook nog gesloten was (kaart *“Somalia. Access constraints as of 05 April 2016”*). De Raad ziet niet in – noch licht verzoekster toe – hoe zij deze weg dan nog kan genomen hebben. Bovendien zijn er tussen Jamaame en Kismayo verschillende controleposten aanwezig, twee in Sanguuni en Yoontoy die onder controle staan van Al Shabaab en een te Gobweyn, onder controle van Jubbaland administration (*“Humanitarian needs overview”* van oktober 2016). Verzoekster vermeldt deze controleposten niet, laat staan dat zij toelicht hoe zij deze heeft kunnen omzeilen. Verzoekster maakt haar gevaarlijke vluchtreis van Jamaame naar Kismayo aldus niet aannemelijk, wat haar beweerde herkomst andermaal ondergraaft.

2.4.9. Waar verzoekster aanvoert dat er verschillende wegen zijn om naar Kismayo te gaan en dat er op de hoofdweg misschien een checkpoint is, maar niet op de weg die ze gebruikten, toont verzoekster niet aan welke weg – vrij van controleposten – zij dan wel zou genomen hebben. Verzoekster betoogt in het verzoekschrift dat de informatie niet goed leesbaar is. Verweerder voegde aan zijn verweernota duidelijke kopieën in kleur toe van de gehanteerde informatie. Deze bevestigen bovenstaande vaststellingen. Waar verzoekster stelt dat de informatie dateert van oktober 2016, vier maanden na haar vertrek en dus niet van toepassing is, gaat verzoekster eraan voorbij dat de ongeloofwaardigheid van haar beweringen gebaseerd is op het geheel van haar verklaringen en van de beschikbare informatie. Hieruit blijkt slechts dat verzoekster niet aannemelijk kan maken dat ze van Jamaame naar Kismayo zou zijn gevlucht in juni 2016.

2.4.10. Verzoeksters algehele geloofwaardigheid wordt verder ondergraven, nu (i) zij tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen aflegt aangaande haar beweerde scholingsgraad en haar aldus een profiel tracht aan te meten waarvan minder kennis kan verwacht worden. Echter verzoekster gaat eraan voorbij dat geen ingestudeerde kennis verwacht wordt over haar leefomgeving nu deze in het dagelijkse leven kan worden opgedaan (verklaring DVZ, punt 11; CGVS-verslag 1, p. 22-23, p. 29); en (ii) vage en wisselende verklaringen aflegt aangaande het tijdstip van overlijden van haar vader (CGVS-verslag 1, p. 16).

2.4.11. Uit voorgaande kan slechts worden afgeleid dat verzoekster niet bekend is met Jamaame, Somalië en er ook niet heeft gewoond. De door haar aangehaalde problemen met Al Shabaab en haar nonkel, die zich zouden hebben afgespeeld in Jamaame, Somalië, zijn derhalve eveneens ongeloofwaardig.

2.4.12. Het door verzoekster bij het CGVS neergelegde medisch attest waaruit blijkt dat verzoekster besneden is en haar lidkaart van GAMS doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen omtrent haar herkomst. De lidkaart van GAMS is slechts een bewijs van haar lidmaatschap van deze organisatie, dat overigens niet betwijfeld wordt. Het medisch attest toont aan dat verzoekster een besnijdenis type 3 heeft ondergaan.

2.4.13. Verzoekster stelt in haar verzoekschrift nog een vrees te koesteren omwille van de intussen gedane defibulatie in België. Verzoekster meent dat, indien ze teruggestuurd wordt, ze door haar echtgenoot zal worden verstoten en helemaal blootgesteld zal zijn aan de gewelddadigheid van haar nonkel die lid is van Al Shabaab.

Uit het medische attest en een historiek overzicht van haar medisch dossier, neergelegd bij het verzoekschrift, blijkt inderdaad dat verzoekster op 29 juni 2017 zou zijn gedefibuleerd. Waar verzoekster aanvoert dat zij bij een terugkeer een reëel gevaar op herinfibulatie loopt, herneemt de Raad dat verzoekster niet uit Somalië afkomstig is en niet aanduidt wat dan wel haar land van herkomst is, zodat niet kan worden aangenomen dat haar vrees ten aanzien van dit land moet worden onderzocht.

Zelfs indien verzoeksters Somalische herkomst zou worden aangenomen, *quod non in casu*, blijkt uit de informatie toegevoegd aan de verweernota dat in Somalië van getrouwde vrouwen niet verwacht wordt dat ze zich laten herinfibuleren, maar dat dit wel kan gebeuren op vraag van de vrouw zelf, bijvoorbeeld na een bevalling (COI Focus “*Somalië. Defibulatie en herinfibulatie bij geïnfibuleerde vrouwen in Zuid- en Centraal-Somalië*” van 13 juni 2016). Bovendien is het niet aannemelijk dat verzoeksters nonkel, die lid is van Al Shabaab, verzoekster zou willen besnijden, aangezien de praktijk door Al Shabaab verboden is (COI Focus “*Somalië. Defibulatie en herinfibulatie bij geïnfibuleerde vrouwen in Zuid- en Centraal-Somalië*” van 13 juni 2016, p. 3).

De in het verzoekschrift aangehaalde vrees voor haar echtgenoot, namelijk dat hij haar zal verstoten omwille de defibulatie, komt voor als een opportunistische bewering in het kader van onderhavige procedure. Bovendien valt dit niet te rijmen met verzoeksters verklaringen bij het CGVS, waar zij liet optekenen dat zij de operatie heeft besproken met haar echtgenoot in Kenia en dat hij akkoord ging (“*Ja zeker hij zei me alles wat je gezondheid vooruithelpt is beter voor mij ook. Hij zei het is OK als je dokter vindt die kan helpen in mijn situatie*”, CGVS-verslag 1, p. 9) en evenmin met het medisch attest van dr. Stroeken van 2 augustus 2017 waar verzoekster verklaarde dat ze het moeilijk heeft zonder haar man en hij “*zou eventueel nakomen als N. (verzoekster) positief krijgt*”.

2.4.14. De bij het verzoekschrift gevoegde rapporten en artikels – Danish Refugee Council “*South and Central Somalia - Security Situation, al- Shabaab Presence, and Target Groups*” van maart 2017; BBC News, “*Fleeing Somali women recount tales of terror*”, van 7 oktober 2010; Landinfo “*Somalia: Al-Shabaab and forced marriage*” van 6 juli 2012; The Telegraph “*Al-Shabaab militia abducting teenage girls to marry fighters*” van 21 december 2012; “K Home Office, Country Information and Guidance, “*Somalia: Women fearing gender- based harm and violence*”, van augustus 2016 – worden niet dienstig neergelegd. Deze hebben immers betrekking op de situatie in Somalië. Gezien de Raad geen geloof hecht aan verzoeksters herkomst uit Somalië, houden deze documenten dan ook geen verband met de situatie van verzoekster.

2.4.15. Wat de aangevoerde schending van de artikelen 3 en 13 van het EVRM betreft, wijst de Raad er vooreerst op dat artikel 13 van het EVRM voorziet dat eenieder wiens rechten en vrijheden in het EVRM vermeld geschonden zijn, recht heeft op een daadwerkelijk rechtsmiddel voor een nationale instantie, ook indien deze schending is begaan door personen in de uitoefening van een ambtelijke functie. Los van de vraag of er enige inbreuk werd begaan ten aanzien van de rechten en vrijheden van verzoekster, dient te worden vastgesteld dat verzoekster gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om de bestreden beslissing voor te leggen aan de Raad en haar middelen aan te voeren, zodat artikel 13 van het EVRM gerespecteerd werd.

2.4.16. Waar het verzoekschrift een schending van artikel 41 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie aanvoert, merkt de Raad op dat artikel 41 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie een verplichting betreft in hoofde van de instellingen, organen en instanties van de Unie, zodat de schending van dit artikel in onderhavige procedure niet dienstig kan worden aangevoerd.

2.4.17. Verzoekster beperkt zich tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingsen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die bovenstaande vaststellingen in een ander daglicht kunnen stellen.

2.4.18. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. In de mate dat verzoekster aanvoert dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en derhalve ook van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekster niet aantoonde noch aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit Jamaame, Somalië. Verzoekster toont immers niet aan waar zij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen.

2.5.3. Gelet op het feit dat verzoekster de door haar beweerde herkomst uit Somalië niet aantoonde, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Jamaame, Somalië.

2.5.4. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. De verwijzingen naar de verschillende rapporten in het verzoekschrift zijn dan ook niet nuttig. Het is in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de procedure haar ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoekster voor haar komst naar België te speculeren, noch of zij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3, te meer gezien verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in haar werkelijke land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig april tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK